

РОЛЬ БАТЬКІВ У РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ТА ПОДОЛАННІ МОВЛЕННЄВИХ НЕДОЛІКІВ ДОШКІЛЬНИКІВ

Батьки повинні знайти час для того, щоб щоденно поговорити з дитиною, вислухати її. Бесіди з дитиною корисні і задля розвитку мовлення, і для вивчення інтересів дитини, сприяють створенню близьких дружніх стосунків між батьками та дітьми.

В процесі становлення мовлення аномальних дітей спостерігаються значні індивідуальні розбіжності. У одних дітей мовлення розвивається швидко і доволі інтенсивно, у інших – в більш уповільненому темпі, із затримкою. Дітей слід вчити правильно вимовляти всі звуки, називати речі, дії, якості та властивості предметів, будувати речення, розповідати.

Для розвитку мовлення та поширення словникового запасу дітей велике значення має читання дітям віршів, казок. Добирати літературу необхідно з урахуванням віку дитини. Під час читання необхідно пояснювати дітям незрозуміле, а після читання корисно поставити перед дітьми запитання щодо змісту. У 5-6 років слід навчати дітей розповідати – відтворювати коротенькі, добре знайомі та улюблені оповідання та казки.

Накопичення знань, збагачення власного досвіду дошкільників та їх зростаюча самостійність сприяють корекції мислення та мовлення дітей.

З метою розвитку мовлення та уявлень дітей можна використовувати, окрім спеціальних бесід, виконання необхідних домашніх справ. Дитина, яка скучила за батьками, намагається бути поруч з ними, брати участь у справах. Не слід відстороняти дитину, а навпаки, доручити їй щось принести, подати, поставити тощо. Під час виконання подібних доручень у малюка виникає потреба щось розповісти батькам, про щось запитати їх. Відповідаючи на запитання своєї дитини, батьки називають речі, їхня якості, дії, що проводять з цими речами. Таким чином дитина непомітно для себе засвоює нові слова та поняття.

Виконуючи разом з дитиною домашні справи, батьки можуть одночасно вправляти її у вимові звуків: батьки та дитина по черзі промовляють скоромовки, потішки. Йдучи до магазину, на прогулянку, батькам слід пояснити дитині, що вони там бачать. Повернувшись додому, можна запропонувати дитині розповісти будь-кому із членів родини, що вона побачила. Дорослі мають виявляти при цьому живу зацікавленість, в такому випадку у дитини буде підтримуватись постійне бажання ділитися з батьками отриманими враженнями.

Батьки мають дуже уважно ставитися до запитань своїх дітей, зрозуміло, доступно та кратно відповідати на них. Навіть якщо на запитання дитини неможливо відповісти таким чином, щоб дитина все зрозуміла, не слід залишати його без уваги, інакше у дитини зникне бажання запитувати. Можна дати не пряму відповідь, а розповісти дитині щось доступне їй щодо предмету або явище, яке зацікавило. Зовсім недопустимо відповідати на запитання дітей зневажливо.